

Vrienden van H.B.C., beste clubgenoten,

Wie kent hem niet; tegenwoordig als trouwe bezoeker met zijn vrouw Corry bij de thuiswedstrijden van het eerste en in De Luchtdoos uiteraard, maar er is meer, véél meer. Ton Draijer is het op één na oudste lid van HBC–Voetbal, (onafgebroken sinds 1949!) waar hij Arie van Bergen voor zich weet.

Hij is een geboren en getogen Heemstedenaar uit de Vijfherenstraat, waar hij op 24 februari 1937 als vijfde van elf kinderen werd geboren.

Met drie of vier op één kamertje of op zolder kon toen allemaal; opgegroeid in de oorlog en die maagjes moesten allemaal gevuld worden....

Welk een topprestatie hebben ouders in die tijd wel niet geleverd?

Vader was timmerman–uitvoerder en evenals zijn zes jongens lid van HBC.

Ton koos na de Jacobaschool bij de broeders van De La Salle aan de Lanckhorstlaan voor de LTS in Haarlem; hij wilde net als Vader timmerman worden.

Daarna volgden gedurende acht jaar, naast het timmeren op bouwwerken diverse avondcursussen, waaronder het vakdiploma bouwkundig tekenen, werkvoorbereiding, gevolgd door het middenstandsdiploma en de aannemerscursus.

Met die papieren op zak werd hij van timmerman projectleider, een grote stap voorwaarts, welke in 1980 leidde tot de uitdaging van het eigen ondernemerschap; Draijer Bouw BV. De zaak bestaat inmiddels 35 jaar, waarvan zoon Michael er al 32 jaar werkzaam is en sinds 2000 als directeur–eigenaar.

Draijer Bouw bv realiseerde ook op ons complex een aantal projecten w.o. een kinderdagverblijf en de eerste fase van de uitbreiding/renovatie van de Toekomst II. Tevens was het bedrijf jarenlang hoofdsponsor van HBC-Voetbal.

Als jong talent groeide Ton, mede door toedoen van zijn trainers Joop Martin en Arie Smit op tot een waardevolle aanvallend ingestelde halfspeler, zowel in aspiranten A, junioren A, alsook vanaf eind vijftiger jaren als 1e elftalspeler.

Teamgenoten tijdens zijn meer dan honderdvijftig 1e elftal-optredens in de 2^e klasse waren o.a. Gied Warmerdam, Arie van Bergen, Henk van Bruggen, Siem de Reus, Henk en Henny Kors, Jaap Duivenvoorde, Jan Duindam, Joop Martin, Jacq Spann, Nico Leuven, Henk Neeskens, Jilles Duindam, Gerlach Halderman en Ton van der Eem.

(zie de fotogalerij in De Luchtdoos en de jubileumboeken)

De wedstrijd waar hij de mooiste herinneringen aan bewaard was die tegen de oud-internationals op 24 augustus 1958 bij de opening van ons nieuwe complex.

's Morgens zoals dat hoorde éérst de inwijding door Bisschop Huybens en 's middags een erewedstrijd tegen de oud-internationals.

Rinus Michels was de midvoor van Oranje welke hij zich ook nog herinnert van de derby's tegen Zandvoortmeeuwen, waar Michels in zijn nadagen speelde.

De grootste uitslag werd behaald tegen één van de topploegen in de loodzware 2e klasse* nl. thuis tegen Zeeburgia; de Amsterdammers dropen met de staart tussen de benen af na een even onnavolgbare als zware 8-2 nederlaag; de bomvolle kantine stond na deze veegpartij op zijn kop, dat spreekt.

Voor HBC een uitschieter van jewelste maar tevens het bewijs dat er een sterk elftal stond. *Naast Zeeburgia werd o.a. gestreden tegen Baarn, De Spartaan, Watergraafsmeer, DCG, WFC, Hercules, Hollandia, West Frisia, HRC, de Kennemers, Vitesse'22, TYBB, Z'voort Meeuwen e.a.

Na zijn voetbaljaren welke tot 1965 duurden, keerde Ton in 1986 lijfelijk terug bij zijn club. Herman van Duuren zocht en vond in hem zijn opvolger als voorzitter en combineerde hij zijn drukke dagelijkse bestaan met het voorzitterschap, voorwaar geen sinecure.

Na vijf jaar werd het toch wat teveel allemaal en vroeg hij Rob Roomeijer, op dat moment

zijn vice-voorzitter hem te willen opvolgen en zo geschiedde.

Ton spreekt zijn grote waardering en bewondering uit voor de wijze waarop Rob àl die jaren tot nu toe HBC leidt; àlle complimenten voor een geweldige voorzitter.

Ze weten je bij HBC altijd wel te vinden als ze je nodig hebben.

Dat bleek o.a. toen hij in het seizoen 2004–2005 benadert werd door Nico Drost, ad interim- bestuurder Sportraad; er was een heuse bestuurscrisis in de Sportraad cq omnivereniging ontstaan en moest de wereld uit geholpen worden.

Na veel overleg en beraad zegde Ton toe voor vijf jaar de kar te willen trekken, hetgeen in dank werd aanvaard, maar kon dat onmogelijk alleen en vond in Eric (pennm.) en Jacq (secr.) medestanders om de orde in de vereniging te herstellen.

Nieuwe bezems vegen schoon; nieuwe structuren, statuten en huishoudelijke reglementen werden onder zijn leiding in drie hectische jaren, in samenwerking met de bestuurders van de diverse afdelingen en de notaris, voor de komende decennia tot stand gebracht.

Voorwaar, een hoognodige en helse klus die geklaard mòest worden.

Met gerust hart kon hij in 2010 het stokje probleemloos doorgegeven aan de volgende generatie en was hij terug bij af: een met hart en ziel meelevende HBC'er aan de zijlijn.

Ton is terecht trots op zijn lange lidmaatschap, inmiddels al 66 jaar, zo ook op zijn 150^e wedstrijd in het eerste, zich Lid van Verdienste te mogen noemen en het feit dat hij als enige selectiespeler later twee HBC-voorzitterschappen mocht vervullen.

Zijn binding met HBC vat hij samen onder de noemers clubtrouw, liefde voor voetbal, de vriendenband, levensherinneringen en het supermooie sportpark. Hij noemt daarbij specifiek de velden, verlichtingen, kleedkamers, parkeerterrein en een prachtig kunstgrasveld.

Vol lof spreekt hij zich uit over de geweldige jeugdafdeling en de tientallen mannen, vrouwen en bestuursleden die de zaken op rolletjes doen verlopen.

Ton heeft heel veel respect voor de Stichting en voor hetgeen er de laatste decennia allemaal tot stand is gekomen; hulde daarvoor.

In dat kader brengt Ton de commerciële zaken welke hem zéér aanspreken onder de aandacht, zoals de gerealiseerde krantenuitgifte-depôts, de kinderdagverblijven en na-schoolse opvang; het vernieuwde parkeerterrein, de prachtig uitgebreide en gerenoveerde Toekomst II en het sponsorhome De

Luchtdoos.

Kort samengevat: alle veranderingen zijn eigentijdse verbeteringen gebleken. M.b.t. de structuur van de omnivereniging is sprake van een goede balans in de verhoudingen zoals ze sinds 2009 zijn vastgelegd in de eerder genoemde en notarieel vastgelegde nieuwe statuten per afdeling, zo ook de huishoudelijke reglementen.

Sportraad Stichting Verenigingen met ca. 2000 leden; voorwaar een stabiele factor voor de Gemeente Heemstede en haar (subsidie-) beleid.

“Hoe ervaar je bij HBC de sfeer?”

Die typische HBC-familie-sfeer welke heerst is afhankelijk van de mensen welke qua niveau en sociale status goed bij elkaar passen en met een no nonsense-instelling samen de club steunen en besturen.

“Is HBC een 4^e klasser?”

Volgens Ton niet; “qua voetbalniveau zijn we een typische 3^e-klasser, goed passend bij voornoemde sfeer en om 2^e-klasser te worden komt er meer om de hoek kijken” zo meent hij. In dat verband noemt hij b.v. vergoedingen via sponsorinkomsten, welke thans op verzoek van de sponsors deels aan sportkleding besteedt worden.

Echter, dat HBC een puur amateurclub is en zal blijven, beaamt hij.

“Hoe kijk je tegen samenwerkingsverbanden aan?”

“Prima hoor, zo’n samenwerking met AZ om de club op een hoger plan te tillen, echter, de beste spelers zullen door AZ aangetrokken worden en zò blijft HBC 3^e / 4^e-klasser.”

Tenslotte wenst Ton van de gelegenheid gebruik te maken om de Vriendenclub te complimenteren met het goede werk voor HBC en juicht initiatieven zoals periodieke aankondigingen en bulletins als deze toe, waarvan acte.

Heemstede, februari 2015 – js